U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci navrhovatele: **Mgr. L. H.**, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy odpůrce ze dne 29. 12. 2021, čj. MZDR 14601/2021-34/MIN/KAN, o návrhu navrhovatele na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 8 Ao 10/2022,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Navrhovatel **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Návrh na určení lhůty a dosavadní průběh řízení

[1] Návrhem zde dne 18. 10. 2022 se navrhovatel domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích) (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), konkrétně vydání rozhodnutí o návrhu na zrušení mimořádného opatření odpůrce v řízení vedeném Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 8 Ao 10/2022.

[2] Navrhovatel v návrhu akceptuje, že Nejvyšší správní soud rozhoduje věci v pořadí, v jakém napadly. Nicméně dle jeho názoru soud v této věci nepřihlíží k tomu, že jeho předchozí dva návrhy byly z procesních důvodů odmítnuty, což naznačuje systematické bránění v přístupu k soudu. Dle vyjádření předsedy Nejvyššího správního soudu v médiích je navíc již přes 2/3 návrhů na zrušení mimořádných opatření vyřízeno, k čemuž pokládá otázku *„proč tedy mohla býti drtivá většina návrhů projednána a navrhovatelův nikoliv?“*

[3] V opakovaném neprojednání předcházejících věcí Nejvyšším správním soudem, způsobeným úmyslným jednáním odpůrce a nesprávným výkladem procesní normy soudem, shledává navrhovatel důvody pro přednostní projednání své věci. Následně poukazuje na judikaturu Ústavního soudu ohledně irelevantnosti důvodů vedoucích

k průtahům v řízení a potřebě v řízení o určení lhůty chránit jeho právo bez ohledu na množství a stav ostatních řízení.

[4] Soudce zpravodaj se k věci vyjádřil tak, že se nejedná o přednostní věc a ani neshledává důvody pro přednostní projednání a rozhodnutí věci.

[5] Z předloženého spisu v řízení sp. zn. 8 Ao 10/2022 zjistil Nejvyšší správní soud následující. Navrhovatel podal svůj návrh na zrušení výše označeného opatření dne 23. 1. 2022. Soud následně zajistil vybrání soudního poplatku a vyjádření odpůrce k podanému návrhu. Toto po jeho obdržení zaslal navrhovateli k vyjádření dne 4. 2. 2022, který tak učinil replikou ze dne 14. 2. 2022. Tuto repliku zaslal soud na vědomí odpůrci dne 15. 2. 2022. Jediný další úkon ve spise je odpověď soudu na dotaz navrhovatele na stav řízení, a to ze dne 17. 10. 2022.

II. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[6] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

[7] Nejvyšší správní soud opakovaně ve své judikatuře konstatoval, že průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu.

[8] Návrh není důvodný.

[9] Jak vyplývá z předloženého spisového materiálu, soud se věcí po jejím obdržení řádně zabýval a činil postupně a v přiměřené době všechny nezbytné procesní úkony tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout o ní. Je tedy zřejmé, že se soud ve věci nedopustil žádných průtahů. Pokud soud po dobu několika měsíců žádné úkony již nečiní, je to z toho důvodu, že má již veškeré podklady k rozhodnutí o věci (totožně srov. usnesení NSS ze dne 23. 6. 2022, č. j. Aprn 8/2022 - 9, odst. [8]).

[10] Podle § 56 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, „[s]*oud projednává a rozhoduje věci podle pořadí, v jakém k němu došly; to neplatí, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci.*“ V projednávaném případě nejde ani o věc přednostní, jelikož podle § 13 odst. 5 zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, platí, že „[n]*ávrh se projednává přednostně; to neplatí, pozbylo-li mimořádné opatření v průběhu řízení o jeho zrušení platnosti* […]“. Novelizované znění tohoto zákona od 26. 2. 2022 je dle čl. II zákona č. 39/2022 Sb. v projednávaném případě zněním relevantním. Obdobné závěry vyplývají i z dřívější judikatury, která v případě již neúčinného mimořádného opatření shledávala nízkou „aktuálnost“ rozhodnutí pro navrhovatele (srov. usnesení NSS ze dne 14. 1. 2022, č. j. Aprn 6/2021 - 177, odst. [14]; či usnesení ÚS ze dne 4. 1. 2022, sp. zn. I. ÚS 3265/21).

[11] Projednávaná věc tak není věcí přednostní ze zákona. Zároveň nebyly shledány ani důvody pro přednostní projednání v rámci „běžné“ agendy. Nejvyššímu správnímu soudu není ani zřejmé, jak by navrhovatelem zmiňované údajné „systematické bránění v přístupu k soudu“ vyplývající z výsledků jiných řízeních mohlo založit zákonem požadované *závažné důvody pro přednostní projednání a rozhodování věci.* Řízení o jeho návrhu probíhá a bude vyřízeno.

[12] Argumentaci, že jiná řízení o návrzích na zrušení mimořádných opatření byla již skončena, a proto by se tak mělo stát i ve věci navrhovatele, považuje Nejvyšší správní soud za nepatřičnou. Na pořadí a rychlost rozhodování věcí má vliv množství okolností a nelze tak očekávat, že všechny návrhy budou rozhodnuty ve stejné době.

[13] Při zhodnocení hledisek uvedených v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že návrh na určení lhůty není důvodný. Zohlednil shora popsaný dosavadní řádný procesní postup soudu, nepřednostní povahu věci spolu s absencí důvodů pro předřazení v „běžné“ agendě, a také „aktuální“ význam věci pro navrhovatele. Ve věci nehrozí nebezpečí z prodlení či jiný nevratný zásah do sféry veřejných subjektivních práv navrhovatele či jiných osob, neboť napadené opatření je již neúčinné.

[14] Soudní řád správní respektuje objektivní realitu v českém soudnictví, kdy rozhodující soudci či senáty mají v jednom okamžiku vícero běžících řízení, z nichž některá věc je připravená k projednání a postupně v nich vydávají rozhodnutí, přičemž ostatní věci na rozhodnutí „čekají“. To samo o sobě není zapovězeno z hlediska požadavků spravedlivého procesu, které obecně nevynucují vydání rozhodnutí ihned, jak je to možné, ale pouze brání tomu, aby doba řízení nebyla nepřiměřeně dlouhá. Podstatné zde je, aby řízení nebylo v tomto stavu udržováno po nepřiměřenou dobu.

[15] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že dobu, po kterou se navrhovateli nedostalo dosud rozhodnutí, nelze z hlediska čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod považovat za nepřiměřenou, vyžadující ingerenci ve smyslu § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích. Lze poukázat též na stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010 (publ. pod č. 58/2011 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek NS), vztahujícího se k odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci nesprávným úředním postupem v případě nevydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Nejvyšší soud zde v části VI. stanoviska zmínil, že jakékoli řízení vždy nějakou dobu trvá, a dále na vysokém stupni obecnosti uvedl, že za přiměřenou délku řízení Nejvyšší soud považuje ještě 24 měsíců (nikoli však již delší). Byť se Nejvyšší správní soud do značné míry brání naznačené paušalizaci a zdůrazňuje nutnost zohledňování všech okolností posuzovaného případu, dospěl k závěru, že řízení ve věci navrhovatele vedené pod sp. zn. 8 Ao 10/2022 nedosáhlo délky, kterou by bylo možné označit za již nepřiměřenou.

[16] Nejvyšší správní soud neshledal návrh důvodný, a proto jej v souladu s § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

[17] Jelikož navrhovatel nebyl úspěšný, nepřiznal mu Nejvyšší správní soud výrokem II. náhradu nákladů řízení v souladu s § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. října 2022

JUDr. Radan Malík
předseda senátu